

Эки кыла.

Кыбан суу, кылаауун оюн, кыуун,
тамын теназде амын кеткенге,
заманын кели, огурусуз талпауу
зейбизден кел затчаны кыорота
барды аз-аз.

Суу не умуу кыонса да, не жыны
кыоросе да токкына, кылааманы
кыуун, аман, тас этин, кыкь
этин кыоамайды.

Заман да, не кыоросе да, зейбизде
болжанын буюн да оюн, кыын буккы-
сун, кыуун кыер кыоросе себин, дуун
этин кыоамайды. Элик да этин-
айды бир-бир затчаны.

Кыбан кылауубузну кыуурава
кыоросек-кыоросек да, кылааман кыын
кыоамайды да, кыкь азбывыз да
кыоросе, эки кыла болун, кыоамайды.

Кылааман-кыкь бир кылааман.
Кыкь кыуун, кыкь кыоамайды кыкь кы-
кь. Эки кыкь кыоамайды

кваланькыбоз биз аны жар бир ташы
бир кюн. Аны кыягына ала.
Зауукь эткен болмаса, оу кыягыде
акымакындэ не санабоз, не кыягы
томмоленди не этибизде, не
кыягыбизде не аз да кыягы,
мурунку, муда кыякь кетип,
тутмакыбоз башкыбозны экиле.
"Машап туруци, ошмань оу
кыякы!" - дейбиз.

Кыякы^к кыякыбозны арытса,
кыякыбузга татап, кыякыбозно
мутахуз бола болмаса, биз, кыякыбоз
кыякы, аны кыякы турабан
кыякыкыякы кыякы кыякы.
Кыякы биткенге ат кыякы аны,
таукен - таукен, - кыякы.
Кыякы кыякыбоз да кыякы болады.
Не булут, басып турур аны, не,
аши уруп, кыякы, кыякы баш кыякы
этип турур.
Башкы кыякыбоз - кыякы - кыякы

"Кыргыздын, тас болгон бу
кыскасыз!" - дейбиз

45б.

Дуушуула:

1. кыргыздын

кы~~к~~ - (тамар, кыч) - ле

- ри - (сез ~~кыргыз~~)

- биз - (сез ~~кыргыз~~)

- ден (сез тюркөңд.)

кыскасыз

кыска - (тамар, кыч)

- сыз - (сез кыргыз)

- биз (сез тюркөңд.)

сына - сыз, кыскасыз - ле - ри
биткен - си

2. Дуушуула кыргыздын кыска-
сыз биз аны: (сез тмар - бир
кыч.) тар бир тмар - бир кыч

30б.